

מ"י 65385/09/16 - חיים טולדנו, סער פילוסוף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 65385-09-16 מדינת ישראל נ' טולדנו (אסור בפרסום) מ"י 65396-09-16 מדינת ישראל
נ' פילוסוף (אסור בפרסום)

בפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקש במ"י 65385-09-16: חיים טולדנו
המבקש במ"י 65396-09-16: ע"י בא כוחו, עוה"ד א' סטרשנוב סער פילוסוף
ע"י בא כוחו, עוה"ד א' ממון
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות באת כוחה, עוה"ד נ' מנס

החלטה

בפני בקשת הסניגורים בשני התיקים שבכותרת לאסור על פרסום שמותיהם של שני החשודים, אשר כנגדם מתנהלת חקירה בגין עבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

1. הבקשה הועלתה בפניי ביום 27.9.16, בשעות הערב, במסגרת דיון בשני התיקים שלעיל. תנאי שחרורם של החשודים הוסכמו על ידי הצדדים, והמחלוקת נגעה ברובה לשאלה שלעיל. בשל נוכחותם של מתדיינים רבים בתיקים אחרים אשר המתינו לשמיעת עניינם, החלטתי כי אכריע בעניין בקשת החשודים בשלב מאוחר יותר, ועד מתן החלטה כאמור - לא יפורסם שמם.

2. אעיר, כי המדובר בפרשה אחת, כאשר טענות הצדדים בשני התיקים שבכותרת חזרו על עצמן ומשכך, תינתן החלטה אחת הנוגעת לשניהם.

דיון והכרעה

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובטענות הצדדים, וכן עיינתי בהודעות החשודים ובחומר חקירה נוסף שהועבר לעיוני, הגעתי לכלל מסקנה, כי נסיבותיו של מקרה זה אינן מצדיקות סטייה מהכלל בדבר פומביות הדיון, ועל כן יש לדחות הבקשה.

הליך "גילוי מרצון"

4. טענתם העיקרית, ולמעשה - היחידה - של באי כוחם של החשודים היא, כי מרשיהם פתחו בהליך "גילוי מרצון" עובר לפתיחת החקירה, כאשר לדבריהם, מדובר בסוגיה מיוחדת שיש ליתן עליה את הדעת. בא כוחו של מר טולדנו, עו"ד סטרשנוב, שלטעונו הצטרף סניגורו של מר פילוסוף, עו"ד ממון, טען בפניי את הדברים הבאים: **"קיימת אפשרות שהליך הגילוי מרצון השפיע על החקירה. אנו רוצים לטעון טענה שבהנחה שתתקבל אמורה לשפוך אור על הפרשה. בנסיבות אלו, פרסום שמו בטרם התבררה סוגיה זו תפגע בשמו פגיעה חמורה ולא ניתן יהיה להחזיר את הגלגל לאחור."**

5. בעת"מ (י-ם) 50846-11-15 גרוס נ' רשות המיסים בישראל [פורסם באתר "נבו"] (22.3.16) ציינה כבוד השופטת נ' בן אור את הדברים הבאים:

"נוהל גילוי מרצון הוא הליך בו ניתנת הזדמנות לחייבים במס ולנישומים, שלא מסרו דיווח על הכנסותיהם ולא שילמו מס בגין, לתקן את הדיווחים ולפרוע את חובם. על פי הנוהל, שנעשה בתיאום עם פרקליטות המדינה, מוכנה רשות המיסים להתחייב כי לא יינקטו הליכים פליליים נגד מי שיפנה אליה בבקשת גילוי מרצון ויעמוד בתנאים שנקבעו בו. תכלית הנוהל לעודד נישומים שעברו על החוק לשלם מס אמת מבלי שיסתכנו בפתיחת הליכים פליליים נגדם בגין עבירות המס שביצעו, לכאורה" (ההדגשות לעיל ולהלן הוספו, ש.ב.).

6. הנוהל בדבר יישום הליך הגילוי מופיע באתר רשות המיסים. תנאי ההליך מצוינים בסעיף ב' לנוהל, ובין היתר, מפרטים כי עליו להיות כן, מלא ולהיעשות בתום לב; כי "במועד הפניה לגילוי מרצון לא נערכה חקירה או בדיקה בעניין המבקש על ידי רשות המיסים" וכי בשעת הפניה אין בידי רשות המיסים מידע הקשור להליך הגילוי מרצון.

מן הכלל אל הפרט

השפעת הליך הגילוי במקרה דנן על שאלת הפרסום

7. עיון בחומר החקירה שהוצג בפניי, מעלה כי קיים חשד סביר לביצוען של העבירות בגין נחקרו החשודים. אף טענת הסניגורים בנוגע להליך הגילוי מרצון - הליך המיועד לנישומים שעברו על החוק - יש בה כדי לחזק את עוצמת החשד.

8. שאלת עצמת הראיות הנוגעת לבחינת שאלת איסור הפרסום נדונה בבש"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל [פורסם באתר "נבו"] (16.2.12), שם ציין כבוד השופט י' עמית את הדברים הבאים:

"והעוררים לא הצביעו על פסיקה הקושרת בין עוצמת הראיות לבין מניעת פרסום שמו של נאשם. כעניין שבמדיניות משפטית, קשה להלום כי בכל כתב אישום המוגש נגד נאשם פלוני, יידרש בית המשפט לבחון את עוצמת הראיות הן לצורך הסוגיה של מעצר עד תום ההליכים והן לצורך סוגיית פרסום שמו של נאשם. לא זו דרכה של

הפסיקה, וכאמור, הכלל הוא פרסום ואת החריגים יש לפרש על דרך הצמצום".

ראה והשווה לדברי כב' השופט י' שנלר בע"ח (ת"א) 57900-07-14 **דין נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר "נבו"] (1.8.14).

9. בחינת טענת הסניגורים זו מעלה, כי יש למקמה בשלב מקדמי לבחינת הנזק שייגרם לחשודים כתוצאה מהפרסום, עניין שאליו אדרש בהמשך. כפי שניתן היה להבין במהלך הדיון, מבקשים הסניגורים לטעון, כי קיימת אפשרות כי בשל פתיחת הליך הגילוי עשויה החקירה הפלילית להיפסק, ולפיכך, לאחר פרסום שם לקוחותיהם "לא ניתן יהיה להשיב את הגלגל לאחור".

10. מדברי באת כוחה של המדינה בפני עולה, כי החקירה נעשתה באישור הגורמים הרלבנטיים ו"כי אם היה..מידע קודם אז הליך הגילוי אינו בתום לב". עוד ציינה היא, ודבריה אלה לא נסתרו, כי פרסומי הפרשה קדמו לפניית החשודים.

במקרה דנן, לאחר עיון בחומר החקירה, מצאתי כי לא הונח בפני מסד עובדתי מספק המטה את הכף לאיסור פרסום שם החשודים בשל פתיחת הליך הגילוי (וראה האמור לעיל בעניין בחינת עוצמת הראיות הנדרשת לשם התרת הפרסום). אפנה, מבלי לפרט נוכח השלב בו מצויה החקירה, לאמור בהודעת מר טולדנו מיום 26.9.16, ש' 41, 55, 110 (הדוגמאות אינן ממצות); להודעת הנ"ל מיום 27.9.16, ש' 252-319; להודעת מר פילוסוף מיום 26.9.16, ש' 35, 88-96, 257-260 ולמסמכים אשר סומנו על ידי מר/1 ו-מר/2 הנוגעים, בין היתר, לעיתוי הפניה. אעיר, כי מחומר החקירה אף עולה כי בקשת מר פילוסוף למיצוי הליך הגילוי סורבה (ש' 24, 265-266 להודעתו שלעיל).

אציין, כי ככל שמכוונת ההגנה לכך שפתיחת החקירה במקביל להליך הגילוי עשויה לבסס טענת "הגנה מן הצדק", הרי שבפסיקה נקבע, כי ככלל, על טענות מסוג זה להתברר בהליך העיקרי ראה והשווה האמור בש"פ 4068/15 **מלכה נ' מדינת ישראל** [פורסם באתר "נבו"] (22.6.15).

11. אינני שוללת, כי יתכנו מקרים בהם פתיחת הליך של גילוי מרצון, בתום לב, עובר לחקירת רשויות המס, עשויה להשליך על שאלת פרסום שם החשוד, ולמצער - על עיתויו של פרסום זה אך בנסיבות העניין שבפניי, ולאור העולה מחומר הראיות שנאסף עד שלב זה לתיק החקירה, לא מצאתי כי יש בו על מנת להפוך את הכלל לחריג לו, ולהביא לקבלת הבקשה.

חומרת הנזק שייגרם לחשודים כתוצאה מהפרסום

12. בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן - החוק), הכלל הוא כי דיוני בית המשפט יתקיימו בפומבי.

13. סעיף 70(ה1)(1) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי להורות על איסור פרסום שמו של חשוד בפלילים בהתקיים שני תנאים, המצטברים זה לזה. התנאי הראשון דורש מהחשוד לשכנע כי עלול להיגרם לו "נזק חמור" כתוצאה מן הפרסום. התנאי השני דורש ממנו לשכנע, כי ראוי להעדיף את מניעת הנזק החמור העלול להיגרם לו, על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו.

14. בהחלטתו ברע"פ 2246/12 ברוך נ' רשת מדיה בע"מ ואחרים [פורסם באתר נבו] (1.5.16), קבע כבוד השופט צ' זילברטל, כי:

"... כפי שהוזכר לא אחת בפסיקה:

"אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכון ההליך הפלילי, לרבות: פגיעה בשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו. לפיכך, על חשוד המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדין על דרך של איסור פרסום שמו, מוטל הנטל להראות כי עלול להיגרם לו 'נזק חמור' מהרגיל באם יותר הפרסום - ונטל זה הוא משמעותי וכבד ... כדי שבית המשפט ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכלל פומביות הדין, על החשוד להראות, איפוא, כי באם יותר הפרסום, עלול להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי..."

15. בבש"פ 1071/10 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם באתר נבו] (25.2.10), הנוגע לעבירות מס, נאמרו הדברים הבאים:

"העוררים מנהלים עסק מסחרי, והחקירה המתנהלת בעניינם נוגעת לעבירות מס ערך מוסף, הקשורות בדרך הנהלתו של העסק. פרסום שמם של העוררים כמי שנתונים לחקירת רשויות המס עלול, אכן, לפגוע באמון הגורמים הבאים עימם במגע עיסקי. אולם פגיעה זו מובנית בכל חקירה פלילית המתנהלת בעבירות מס הקשורות בניהול עסקים. אין ייחוד כלשהו בעניינם של העוררים מבחינת הפגיעה הצפויה מפרסום שמם בהקשר לחקירה. לפיכך, לא נתקיים התנאי הראשון הנדרש להפעלת הסמכות השיפוטית של איסור פרסום שמות החשודים, המחייב הוכחת קיומו של נזק חמור לעוררים."

16. באשר לתנאי הראשון שבסעיף 70(ה1)(1) לחוק - נזק חמור לא נטען בפניי, וממילא לא הוכח. מבלי להקל ראש בפגיעה העלולה להיגרם לשמם הטוב של החשודים כתוצאה מפרסום הקושר אותם לביצוען של עבירות מס, לא מצאתי כי יש בה חומרה מיוחדת העשויה להצדיק קבלת הבקשה.

17. באשר לתנאי השני, אף כי מדובר בתנאי מצטבר לתנאי בדבר קיומו של נזק חמור, אשר, כאמור, לא מצאתי כי מתקיים בענייננו, אציין, כי מחומר שהחקירה שהצטבר עד כה, עולה כי מדובר בעבירות מס חמורות, בהיקף נרחב, אשר בוצעו על פני תקופה ממושכת, ואני מוצאת, כי קיים עניין ציבורי בפרסום שם החשודים.

סוף דבר

18. הבקשה נדחית. אני מתירה לפרסם את שם החשודים. יחד עם זאת, על מנת לאפשר היערכותם של החשודים לפרסום, על כל השלכותיו, וכן לאפשר להם לשקול צעדיהם בנוגע להחלטתי, ובהתחשב בחג שבפתח, אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו עד ליום 9.10.16, בשעה 12:00.

19. המשטרה תפנה למזכירות בית המשפט לשם הסדרת השבת חומר החקירה לידיה.

20. המזכירות תסרוק החלטתי זו לשני התיקים שבכותרת.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.